

Onteigening van gronden, ook voor openbare werken en voor stadsuitbreiding, tegen de gebruikswaarde.

Financiën. Spoedige aflossing der crisisschuld door buitengewone heffingen van de vermogens. In afwachting van deze regeling, bestendiging der Verdedigingsbelastingen, behoudens eene wijziging in de wet op de Verdedigingsbelasting II, waarbij de grens van f 1200 voor de belastbaarheid sterk worde opgevoerd.

De Grondbelasting worde naar de verkoopwaarde geheven.

Progressie in de Vermogensbelasting. Versterking der progressie in de Inkomstenbelasting.

Herziening der Successiebelasting in de richting van het Engelsche stelsel der boedelbelasting, met het bestaande recht van de verkrijgingen als aanvulling.

Vrijstelling van de inkomens beneden f 800 per jaar van de betaling van alle directe belastingen naar het inkomen.

Belasting van de goederen in de doode hand.

Organisatie in openbaar beheer van bedrijven, die op concentratie zijn aangewezzen, ook ter versterking der Rijksmiddelen; dit laatste evenwel onder voorwaarde, dat levensbehoeften niet worden belast.

Herziening der financieele verhouding tusschen Rijk en gemeenten. Uitbreiding van gemeentelijk belastinggebied. Gemeentelijke opcenten op de dividend- en tantiëmbelasting. Vrijheid der gemeenten bij de regeling der progressie in de gemeentelijke inkomstenbelasting. Bijzondere belasting van uitwonende grondeigenaars.

SOCIALISTISCHE PARTIJ.

Bestuur: H. Kolthek, 1e Voorzitter, Ruijsdaelstraat 114, Amsterdam; C. de Soet, 2e Voorzitter, Balt. Florisstraat 22111, Amsterdam; Johan Meisner, 1e Secretaris, Ruijsdaelstraat 114, Amsterdam; W. Brouwer Jnz., 2e Secretaris, Kanaalstraat 25111, Amsterdam; H. van Raam, 1e Penningmeester, J. J. Cremerplein 32 huis, Amsterdam; J. Huijboom, 2e Penningmeester, Kattenburgerstraat 146, Amsterdam; B. Rijk, van Bossestraat 4511, Amsterdam, J. Scheepers, Polanenstraat 123 huis, Amsterdam, L. Kelder, Archangelstraat 23, Zaandam, Commissarissen.

Beginselverklaring.

De volgende beginselverklaring is in de algemeene vergadering van 4 Maart 1918 door de Socialistische Partij aangenomen:

De Socialistische Partij (S. P.) constateert:

1e. dat in de tegenwoordige samenleving groote maatschappelijke ongelijkheid tusschen de menschen bestaat, onafhankelijk van hun willen en kunnen; dat zich materieele een geestelijke ellende openbaart naast weelde en overvloed op elk gebied;

2e. dat die maatschappelijke ongelijkheid het noodzakelijk gevolg is van de tegenwoordige inrichting der menschelijke samenleving, alsmede van de grondslagen, waarop zij berust;

3e. dat de oorsprong dezer ongelijkheid gezocht moet worden in het privaateigendom van de voortbrengingsmiddelen, waardoor de groote meerderheid der menschen, de arbeidende klasse, gedwongen is in loonarbeid de goederen en rijkdommen der maatschappij voort te brengen, of hare voortbrenging mogelijk te maken, terwijl een kleine minderheid, de bezittende klasse, daarover kan beschikken;

4e. dat door dien loonarbeid de arbeidende klasse, waartoe allen behooren, die door het verkoopen van hun arbeidskracht in hun onderhoud moeten voorzien, onverschillig of die arbeidskracht van geestelijken of stoffelijken aard is,

wordt gedoemd tot economische en politieke onderworpenheid, de bezittende klasse ontaardt en tot gewetenloosheid vervalt, terwijl de geheele menschheid erdoor vervalt tot karakterloosheid;

5e. dat de maatschappij zoodanig moet worden hervormd, dat daaruit de groepen met verschillende en tegengestelde belangen verdwijnen, om plaats te maken voor één enkele gemeenschap, waarvan alle leden gelijkelijk belang hebben bij elkanders welvaart en gelijkberechtigtheid;

6e. dat daarvoor noodig is, dat de voortbrengingsmiddelen tot gemeenschappelijk bezit worden gemaakt en op systematische wijze worden aangewend in het algemeen belang;

7e. dat in den strijd, die daarvoor noodzakelijk moet worden gevoerd, de arbeidende klasse zich tot een zelfstandige economische, politieke, geestelijke en ethische macht moet vormen, ten einde op elk gebied tegen de bezittende klasse te kunnen strijden, omdat de geschiedenis bewijst, dat nog nooit een heerschende klasse vrijwillig afstand van hare macht heeft gedaan;

8e. dat in dien strijd de hervormingen en verbeteringen van den toestand der arbeidende klasse, bij handhaving van het privaat-eigendom van de voortbrengingsmiddelen, slechts van tijdelijke waarde zijn en alleen aanvaard kunnen worden als middelen om de arbeidende klasse strijdvaardiger te maken;

9e. dat de arbeidende klasse zich in dien strijd moet bedienen van alle middelen, welke aan de bereiking van haar doel bevorderlijk kunnen zijn, doch dat die strijd allereerst is een economische, waaraan de strijd om politieke rechten ondergeschikt is, omdat de politieke macht eener maatschappelijke klasse in wezen nooit iets anders is dan een afspiegeling van hare economische en geestelijke macht;

10e. dat in dezen strijd van de arbeidende klasse de arbeiders der geheele wereld zich solidair moeten gevoelen.